

„Живѣйте българи!

„Ура! Ура! Да живѣе Русия! Да живѣе Македония“! Бѣ оглушителния екъ на тая величествена орация. . .

Тоя свещенъ завѣтъ на великия славянинъ — графъ Игнатиевъ, да бжде намъ — на българитѣ — пжтеводна звѣзда къмъ велико и честито бждеще за цѣлокупния български народъ. . .

Каква велика радостъ възбуждагъ изявленията на Царь Николая II, истинския покровитель на българското дѣло, който отъ висотата на прѣстола възвѣстява на всеуслышане благопожеланието да се увѣичае съ успѣхъ дѣлото на графъ Игнатиевъ, — обединението на Българския народъ. Ето тия царски слова, които укрѣпаватъ вѣрата въ българската народна душа за честита бжднина :

„Софія

Графу Игнатиеву.

„За наздравицата, която ми пратихте отъ тразезата на моя драгъ и любезенъ братъ Князь Фердинандъ, най-сърдечно ви благодаря. Знаейки, че се намирате въ великолѣпна София и хубава столица на милитѣ ми братя българи, Азъ си въобразявамъ радостта за успѣха, що е направила тая хубава и обична вамъ страна. Надѣвамъ се, че и тамъ, както и тукъ, сте намѣрили оная сърдечна благодарностъ и любовъ, която непрѣкъснато ни приврѣзва къмъ рускитѣ Царе и нашата майка Русия. Желая вашето хубаво дѣло да се увѣичае съ успѣхъ.

Николай.“

* * *

Не безъ интересъ е за читателя кореспонденцията, размѣнена между прѣдседателя на комитета „Царь-Освободитель“ и рускитѣ министри: генераль-